

[Ole Vagn Christensen]

Begrundelse

I forbindelse med udpegningen af samfundsrepræsentanter til pengeinstitutternes bestyrelser foretog Thisted Byråd en enig indstilling med en aftalt partipolitisk fordeling af hvervene.

Ministerens har nu i et konkret tilfælde trodset denne enstemmige lokale indstilling og udpeget en lokal konservativ repræsentant frem for en socialdemokrat.

Byrådets indstilling bygger på ønsket om samarbejde og fordeling af hvervene, der sikrer alle partier deltagelse i de funktioner, som følger af lokaldemokratiet. Man sikrer en partipolitisk spredning og søger herigenem at tilvejebringe fundamentet for et godt samarbejde i det lokale byråd.

Det kan derfor undre, at ministeren griber ind og fraviger denne fordeling, som et enigt byråd står bag.

Derfor ønsker spørgeren oplyst, om det er praksis at følge den lokale indstilling, hvor denne er enstemmig, og i bekræftende fald, hvad der i det konkrete tilfælde begrundes fravigelsen.

Såfremt ministeren ikke normalt følger lokale indstillinger, ønskes det oplyst, hvilke kriterier der tages udgangspunkt i, idet partipolitiske hensyn vel ikke er afgørende for udpegningen. I så fald kunne man jo helt undvære den lokale indstilling.

Svar (19/1 87):

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

Udnævnelsen af de offentlige repræsentanter i pengeinstitutternes bestyrelser foretages efter retningslinierne i den betænkning, som Folketingets erhvervsudvalg afgav den 14. marts 1974 om det forslag til lov om banker og sparekasser, der introducerede offentlige repræsentanter i pengeinstitutternes bestyrelser.

Efter retningslinierne forudsættes det, at udnævnelse sker efter indstilling fra by- eller amtsråd i tilfælde, hvor ministeren på grund af et pengeinstituts særlige lokale tilknytning anser lokal bistand eller lokal indstilling for at være påkrævet.

I langt de fleste tilfælde indhenter ministeren en indstilling fra de lokale myndigheder. For at understrege industriministerens selvstændige kompetence til at udnævne offentli-

ge repræsentanter beder man altid om, at der indstilles 3 personer til hvervet, og der gøres udtrykkeligt opmærksom på, at indstillingen kun er vejledende for ministeren. Der fremsættes således heller ikke ønske fra ministeriets side om en prioriteret indstilling.

Ministerens er således ikke bundet af indstillingen. Efter hidtidig praksis har ministeren dog udpeget en af de indstillede, men ikke nødvendigvis den eventuelt højest prioriterede.

Spm. nr. S 515

Til boligministeren (14/1 87) af:

Tommy Dinesen (SF):

»Kan ministeren oplyse, hvilken udregningsmetode der er den socialt mest retfærdige over for invalidepensionister, pensionister og lignende ved indregning af brændselshjælp i huslejen?«

Begrundelse

I henhold til de reviderede boliglove af 1984 er der forskellige måder at indregne brændselshjælpen/varmeudgiften på, eksempelvis 80:20 pct., 50:50 pct. eller 40:60 pct. Dette gør det vanskeligt for de forskellige boligforeninger og andelsboligforeninger at gennemskue reglerne.

Svar (20/1 87):

Boligministeren (Thor Pedersen):

Efter lejelovgivningens kan en udlejer på varmeregnskabet i almindelighed kun medtage udgifter til brændsel. De øvrige driftsudgifter, der er forbundet med varmelevering, indgår i lejen og dermed i beregningen af individuel boligstøtte. En lejer får herigenem støtte til driftsudgifterne ved opvarmningen. Dette gælder, hvad enten udlejer selv har et fyr eller modtager varmen fra et kollektivt varmforsyningsanlæg, der deler leveringsudgifterne op i brændselsudgifter og driftsudgifter i øvrigt.

Såfremt et kollektivt varmforsyningsanlæg imidlertid ikke deler de samlede udgifter op i brændselsudgifter og driftsudgifter i øvrigt eller opvarmning sker ved el eller gas, betaler lejeren samtlige opvarmningsudgifter over varmeregnskabet. I denne situation forhøjes lejen før beregning af boligstøtte med